

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod resurget quicquid fuit de substantia & natura corporis, & si non in
eadem parte corporis. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

tu fuerint. Virum a. posuit, non ut distingueret se-
xum, sed ut significaret perfectionem virorum,
quam tunc habebunt: sed non omnes eandem sta-
turam corporis obtinebunt. Vnde Aug Non ait in *In lib. de Cr-*
mēsuram corporis vel staturæ, sed ætatis: quia v-
nusqu s̄q; suam recipiet mēsuram corporis, quam
vel habuit in iuventute, etiā si senex obiit, vel fue-
rat habiturus, si ante est defunctus. Ætas vero erit
illa, ad quam peruenit Christus, scil. iuvenilis, ut
circa 30 annos. Triginta n. duum annorū & trium
mensium erat ætas Christi, in qua mortuus est, &
resurrexit. Non est autem fas dicere, quod in re-
surrectione accedat corpori magnitudo, quam
nec habuit hic, nec erat habitum diu viuendo:
nec maiora corpora redigenda sunt ad modum
dominici corporis. Periret n. multum de illis cor-
poribus, cum nec peritus sit capillus, ut ait Do-
minus. Capillus de capite vestro non peribit.

In lib. de Cr-
uitate Dei.
lib. 22. c. 15.

Lucas 21.

Aug. in Ena-
chir. c. 88.

Ibid. conti-
nud. c. 89.

Non enim perit Deo terrena matières, de qua
mortaliū creatur caro: sed in quemlibet pulue-
rem cinerem ve solviatur, in quoslibet halitus au-
taſq; diffugiat, & in quancunq; aliorum corporum
substantiā, vel in ipſa elementa vertatur, in quo-
rumcunq; etia n animalium vel hominum cibum
carnem q; mutetur, illi anima in puncto temporis
redit, quæ illam carnem primitus ut homo fieret,
cresceret, viueret, animauit. Ipsi ergo terrena ma-
teries, quæ discedente anima fit cadaver, non ita
in resurrectione reparabitur, vt ea, quæ dilabun-
tur, & in alias atque alias rerum species vertun-
tur: quamuis ad corpus redeat vnde dilapsa sunt:
ad easdem quoq; corporis partes ubi fuerunt, re-
dire necesse sit. Alioquin si capillus redit, quem
tam crebra tonsura detraxit: si vnguis, quos
totiens depresso exactio immoderata & inde-

M m m 4

sens,

cens, cogitantibus resurrectionem carnis, & ideo non credētib⁹ occurrit infirmitas. Sed quēadmodum si statua cuiuslibet solubilis metalli igne liqueficeret, vel contereretur in puluerē, vel cōfunderetur in massā: & eam velet artifex rursum ex illius materia & quantitate reparare, nihil interesset ad eius integritatē, quę particula materie co mēbro statuꝝ redderetur, dum tū totum ex quo cōstituta fuerat, restituta resumeret. Ita Deus mirabiliter atq; ineffabiliter artifex, de toto, quo cāro nostra extiterat, eam mirabili celeritate restituet: nec aliquid attinebit ad ei⁹ redintegrationē, vtrum capilli ad capillos redeāt, & vngues ad vngues: an quicquid eorū perierat, mutetur in carnē, & in partes alias corporis reuocetur: curāte artificis prouidentia, ne quid indecens fiat. Indecorum quippe aliquid ibi nō erit: sed quicquid ibi futurū est, hoc decebit: quia nec futurū est, si non decebit.

Quod sancti sine omni deformitate resurgent.

Aug. in eodem Ench. cap. 91. Hoc autem in corporibus sanctorum intelligendum est, de quibus consequenter adiungit Resurgent ergo sanctorum corpora sine vilo virtio, sine vlla deformitate, sicut sine vlla corruptione, onore, difficultate: in qtib. tanta facilitas quantafelicitas erit: propter quod & spiritualia dicta sunt cum proculdubio corpora sint futura, non spiritus. Ex his apparet, quod vna erit ætas omnium resurgentium, scil. iuuenilis: statura vero diuersa scil. quam quisque habuerat in iuuenili ætate, valerat habiturus, si ante est defunctus. Nec de substantia, de qua hominis cāro creatur, aliquid peribit: sed omnium particularum ante dispersarum collectione, reintegrabitur naturalis substantia corporis. Sanctorum quoque corpora sine omnivito fulgida, sicut sol, resurgent, præcisissimis cunctis deformitatibus, quas hic habuerunt.

Si mali tunc habeant, quas hic habuerunt deformitates.

Matth. 13. f